

ΚΥΘΗΡΑ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀποστέλλονται τῇ Διευθύνσει τῶν «Κυθέρων».

«ΚΥΘΗΡΑ»

Ἑφημερίς ἑβδομαδιαία Πολιτικὴ καὶ τῶν Εἰδήσεων

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Ἑσωτερικοῦ Δρ. 6
Ἐξωτερικοῦ Φρ. χρ. 8

Οἱ καταστροφεῖς τῶν τιμαλφεστέρων συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος μικρὸν κατὰ μικρὸν συνετίζονται. Ἡ ἀπεινὴς διὰ τῶν «Κυθέρων» ἐπίθεσις κατέδειξεν αὐτοῖς ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἀτιμωρητὴ νὰ καταμεύωσι τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας καὶ νὰ καρπῶνται τοὺς ἀθεμίτους καρποὺς τῶν ἀκολάστων αὐτῶν ἔργων, εἴτε πρὸς κορεσμὸν τῶν ἰδίων παθῶν, εἴτε πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀκατονομάστων αὐτῶν συμφερόντων. Οἱ φύλακες τῶν τιμαλφεστέρων τῆς Πατρίδος συμφερόντων διὰ τοῦ μαστιγίου τῆς δημοσιογραφίας προστατεύουσιν ἐκ πολλῶν κινδύνων τοὺς ἀγαθοὺς καὶ νομιμόφρονας πολίτας. Ἡ κακὴ τῇ Μοίρᾳ δοθεῖσα ἐξουσία εἰς ἀνίκανα καὶ ἀνήθικα καὶ ἀμαθῆ ὄντα, εἰς οὐδὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς, ἐὰν ἡ ἀγαθὴ μερίς τῶν πολιτῶν ἐπαγρυπνῇ καὶ συνεχῶς παρακολουθῇ τὰ σχέδια, τὰ διαθήματα, καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν, ἢ τῶν περὶ αὐτοὺς παρασίτων. Ὅπως ἡ Πολιτεία ἀδρῶς μισθοδοτῇ στρατιώτας, ἀξιωματικοὺς καὶ δικαστὰς πρὸς περιφρούρυσιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἐπιθέσεων τῶν κακοποιῶν αὐτοῖς στοιχείων, οὕτω καὶ πᾶσα κοινότης, πᾶς δῆμος, πᾶσα ἐπαρχία ὀφείλει, μέγιστον ἔχει συμφέρον νὰ τιμᾷ καὶ περὶ πολλοῦ νὰ ποιῇται τοὺς διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, ὅτε οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας καὶ τὰ παρὰ σιτα αὐτῶν ἀντεκατέστησαν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐξουσίας, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τοῦ νόμου, τὰ κακοποιᾷ τῆς κοινωνίας στοιχεῖα, ἡ δημοσιογραφία εἶναι πολλῶν ἀναγκαιοτέρα, ἐν πολλοῖς, τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας.

Συνετίζονται διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν μαθημάτων οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας, ἐγειρόμενοι ἐκ τοῦ

ληθάργου τῆς ἡλιθιότητος, καὶ ἀναχαιτίζουσι τὸν κατὰ τῶν δημοτικῶν ἡμῶν σχολείων πόλεμον.

Τὸ μαστίγιον τῆς δημοσιογραφίας ἀνεκάλεσε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐγνωσμένης ἱκανότητος δημοδιδασκάλου τοῦ χωρίου Μυλοποτάμου, εὐχαρίστως δὲ ἤκούσαμεν ὅτι καὶ ἄλλων συμπατριωτῶν ὑπαλλήλων, ἀδίκως ὀλως ἀπολυθέντων, ἐπικεῖται ὁ ἀναδιόρισμός.

Συνετίζονται οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας διὰ τῆς κατ' αὐτῶν ἐξεγέρσεως τοῦ δημοσίου φρονήματος, οὗ πιστὸς διερμηνεὺς εἶναι τὰ «Κυθῆρα», τῇ πρωτοβουλίᾳ πάντοτε τῆς δημοσιογραφίας, καὶ ἀνέχονται τοὺς ἀκεραίους ἐκτελεστὰς τοῦ νόμου, πρὸς μεγίστην θλίψιν καὶ βλάβην τῶν παρασίτων τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ὧν αἱ κατὰ τοῦ γοήτρου τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας ἐπιδρομαὶ ἀποτελοῦσι τὸ κύριον αὐτῶν ἔργον.

Συνετίζονται «οἱ εὐγενεῖς ἱππότες», ὡς αὐτεῖς αὐτοὺς ἀποκαλεῖσθαι, ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν μαστιγώσεων, καὶ ἐπελήφθησαν ἐνεργειῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν διακοπέντων δημοσίων ἔργων, τῶν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη τεθέντων εἰς ἐνέργειαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Ἐ. Στάη.

Ἀς ἐλπίσωμεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐπαρχίας, ὅτι ἡ ἐξεγερσις τοῦ εὐγενοῦς ἱππότου δὲν θὰ εἶναι ἐφήμερος καὶ στενὴ, ἀλλὰ συνεχὴς καὶ γενικωτέρα.

Καιρὸς εἶναι, φρονοῦμεν, νὰ παύσωσιν οἱ ὀλίγοι ἐν τῷ δήμῳ Κυθηρίων φίλοι τοῦ ἐκμεταλλευόμενοι τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀξίωμα κηρύττοντες, ὅτι αὐτοῦ ἄρχοντος οὐδὲν εἶναι ἀθέμιτον, καὶ κακουργοῦντες εἰς βάρος του, χωρὶς ἰσως τὸ παράπαν νὰ πταίῃ αὐτὸς εἰς ταῦτα.

Ἀνάστατος εἶναι ὁ δῆμος ἐκ τῆς ἐν Μυλοποτάμῳ γνωστῆς ἐπεμβάσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς ὑπόθεσιν ὅλως ἰδιωτικῆς καὶ δικαστικῆς φύσεως, ἐκ τῆς ἐν Κεραμωτῇ διαπραχθείσης νύκτωρ καταστροφῆς ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἱερέως Κασιμάτη, καὶ ἐκ τοῦ διωγμοῦ ἐν Λειβαδίᾳ ὑφίσταται ἀτυχῆς ἐβδομηκοντούτης γέρον, μετὰ τῆς θυγατρὸς του, εὐπορος πρὸ μικροῦ, τάνυν δὲ κινδυνεύων χωρὶς οὔτε αὐτὸς νὰ γνωρίζῃ πως, νὰ μείνῃ ἄστεγος καὶ κυριολεξεί ἐπαίτων, διωγμοῦ ἐν ἀπὸ καιροῦ μελετῶν ἐπεχείρησεν ἤδη, διὰ τὸ εἶναι, ὡς λέγει, κατὰ ληλὸν τὸν καιρόν, ὁ γνωστὸς

τῆς πόλεως θηριώδης Νάνος, ποδηγετούμενος ἀπὸ πρόσωπα ὑψηλὰ κατέχοντα ἀξιώματα.

Ἄλλ' ἡ Δικαιοσύνη δὲν θὰ βραδύνη νὰ θέσῃ τὰς χεῖράς της ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης υποθέσεως μεταίουςα τὰς ἀνηκούστους ἀδικίας καὶ παραδειγματικῶς τιμωροῦσα τοὺς ἐνεχομένους ὁπωσδήποτε εἰς αὐτήν.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. Δ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ ΕΝ Τῇ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙ»

Ὁ ἐλέφ τοῦ κ. Γ. Π. Κορωναίου βουλευτῆς Κυθέρων κ. Δ. Καλούτσης διὰ τῆς ὑπαρπαγείσης ὑπογραφῆς δύο ἀδελφῶν συμπατριωτῶν μας ἠθέλησε νὰ διαφεύσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ μῆνιν καὶ ἀποστροφὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πιτσινιάνικα, τοῦ δήμου Κυθέρων, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κ. Δ. Καλούτσης προσῆλθεν εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ χωρίου. Δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῆς 16 Μαΐου ἐν τῷ Α'. ἐκλογικῷ τμήματι τοῦ δήμου Κυθέρων, οὐδὲ εἰς τὸ τῆς ἐπαναληπτικῆς τῆς 20 Ἰουνίου ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι, οὐδὲ εἰς τὸ τῆς 10 Σεπτεμβρίου καθ' ἣν ἡ κάλπη τοῦ ἱατροῦ Καλούτση, ὑποψηρίου δημοτικοῦ συμβούλου, ὑπερεπληρώθη μαύρων σφαιριδίων, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ διαφεύσῃ πάντα ταῦτα καὶ νὰ παραστήσῃ πρὸς τοὺς ξένους, καὶ τοὺς μακρὰν τῆς Πατρίδος μας εὐρισκομένους συμπατριώτας, ὅτι οἱ Πιτσινιάνοι, λησμονήσαντες πάντα τὰ τοῦ παρελθόντος, ἐρρίφθησαν εἰς τὰς τρυφεράς του ἀγκάλας ζητούντες συγγνώμην διὰ τὸν κατ' αὐτοῦ ἐνλογικὸν πόλεμον, ἦν ἀνδρικῶς καὶ ὑπερηφάνως διεξήγαγον καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1892 καὶ τατὰ τὰς τοῦ 1895.

Τοιαύτην ὕβριν κατὰ τοῦ χωρίου ὁλοκλήρου μόνον ὁ κ. Καλούτσης θὰ ἦτο ικανὸς νὰ διαπράξῃ, μόνος αὐτὸς εἶνε ικανὸς νὰ ὑποθέσῃ τοὺς ἄλλους τόσον ἀφιλοτίμους, ὥστε νὰ λησμονήσωσι τὸν κατὰ τῶν παίδων, τῶν γυναικῶν, καὶ ἱερέων καὶ τῶν ἀνδρῶν πόλεμον, ὃν ὁ κ. Δ. Καλούτσης μετὰ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσε κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ χωρίου Πιτσινιάνικα δι' ἑκατὸν ὀπλοφόρων.

Εἰάν ὁ κ. Δ. Καλούτσης ἐλησμόνησε τόσον ταχέως τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα γεγνότα, τὰ ὅποια μικροῦ δεῖν ἐβύβιζον εἰς πένθος βῆθ' ὁλόκληρον τὸ χωρίον, οἱ φιλότιμοι καὶ γενναῖοι κάτοικοι τῶν Πιτσινιανικῶν, τὸν διαβεβαιούμεν, οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσιν, οὐ μόνον αὐτοί, ἀλλ' οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο δὲ πάντες οἱ τοῦ δήμου Κυθέρων κάτοικοι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἀπετόλμησαν οἱ κύριοι Καλούτσης καὶ Συντροφία τοιαύτην μισαρὰν καὶ ἀπονενονημένην πρᾶξιν κατὰ συμπατριωτῶν, κατὰ ἐλευθέρων πολιτῶν Ἑλλήνων. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῆς δημοσιευθείσης διατριβῆς τῶν δύο ἀδελφῶν ἐν τῷ 625 φύλλῳ τῆς «Επιθεώρησεως» δι' ἧς ὁμολογεῖται ὅτι ὑπὸ «πάντων τῶν συγχωριανῶν ἐγένετο δεκτὸς μετὰ περιστῆς εὐμενείας» εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ἀποσταλείσαν ἡμῶν διατριβὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πιτσινιάνικα τὸ ὅποιον ἔχει 40 ψηφοφόρους ἐξ ὧν οἱ 30 διαμένουσι νῦν ἐν Κυθέραις.

Ἡ ἐν λόγῳ διατριβὴ ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς :

Κύριοι διευθυντὰ τῶν «Κυθέρων».

Οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τοῦ χωρίου Πιτσινιάνικα διαψεύδομεν τὴν διατριβὴν τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Γ. Καλλι-

γέρου καὶ Μπαγιόκου καὶ δημοσιεύομεν εἰς τὴν «Επιθεώρησιν» τῆς 4 Ὀβρίου, διὰ τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι τὴν 14 Σεπτεμβρίου πάντες ἡμεῖς ὑπεδέχθημεν εὐμενῶς καὶ ἐζητωκραυγάζαμεν ὑπὲρ τοῦ κ. Καλούτση, ἐν ᾧ 4 μόνον συγχωριανοὶ μας ἦσαν μετὰ τὸν κύριον αὐτόν, ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι ὑπεδέχθημεν τὸν λατρευτὸν βουλευτὴν μας κ. Σ. Ε. Στάνην, πυροβολοῦντες καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ αὐτοῦ. — Νικόλαος Κασσιμάτης, Ἀλκιβιάδης Λασιώτης, Παναγιώτης Ι. Ν. Κασσιμάτης, Κώστας Ν. Κασσιμάτης, Ἰωάννης Ν. Κασσιμάτης, Νικόλαος Κ. Κασσιμάτης, Β. Κατιμάτης, Μηνᾶς Δ. Κασσιμάτης, Ε. Κατιμάτης, Γεράσιμος Κασσιμάτης, Παναγιώτης Μ. Κασσιμάτης, Θεόδωρος Μ. Κασσιμάτης, Γεώργιος Ι. Καλλιγέρος, Δημήτριος Μ. Κασσιμάτης, Γεώργιος Μ. Κασσιμάτης, Ἰωάννης Ἑμμ. Κασσιμάτης, Παναγιώτης Ν. Κασσιμάτης, Βασίλειος Κ. Κασσιμάτης, Παναγιώτης Δ. Καλλιγέρος, Ι. Ν. Καλλιγέρος, Στέλιος Ι. Καλλιγέρος, Παντελῆς Καλλιγέρος, Νικόλαος Θ. Καλλιγέρος, Γεώργιος Κ. Καλλιγέρος, Ἰωάννης Σαμίου, Ἀντώνιος Καλλιγέρος ὁψίγονος, Σπυρίδων Θ. Καλλιγέρος.

Κύθηρα 14 Ὀβρίου 1895.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ

Ἡ Συγκοινωνία

Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας τὴν συγκοινωνίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀγόνων γραμμῶν ἀναλαμβάνει ἡ ἐν Σύρῳ Νέα ἀτμοπλοικὴ ἐταιρεία πρὸς 1.99 δραχ. κατὰ μάλλον.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πάντες οἱ συμπολίται ἡμῶν θὰ χαρῶσιν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, καθόσον ἡ εἰρημένη ἀτμοπλοία ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐκτελοῦσι τὴν συγκοινωνίαν τῆς νήσου μας ἀφῆκε καλὰς ἐντυπώσεις. Εὐχόμεθα ὅπως ὅσον τάχιστα λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, καθότι εἶνε ἀνυπόφορος ἡ κατάστασις αὕτη.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ δημοτ. ἱατρὸς τοῦ δήμου Πιτσινιανῶν κ. Βασίλ. Τζιγγούνης ἐξετέλεσεν ἐν Καραβῇ μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας μακρυτὴν ἐγχείρησιν ἐξαγαγὼν διὰ τοῦ ἐμβρυολογικοῦ παρὰ τινος γυναικὸς τὸ ἐμβρυον, σώτας οὕτω τὴν κινδυνεύουσαν ἐκ θυστοκίας γυνήν.

Συγχαίρομεν τὸν ἑξοχον ἐπιστήμονα διὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπιτυχίαν του, ἥτις τῷ προσάπτει μεγίστην τιμὴν, καθόσον μάλιστα ὁ ἐξόριστος τοῦ μέσα δήμου καὶ ἐν Ποταμῷ καταφυγὼν ἱατρὸς ἐπιχειρήσας τὴν αὐτὴν ἐγχείρησιν δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας καὶ θὰ ἀπίστευται εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τὴν ὑπὸ ἐγχείρησιν γυναῖκα, ἐὰν μὴ ἄλλος ἱατρὸς ἐσπείυε πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς.

Συγχαίρομεν καὶ τοὺς δημότας Πιτσινιανῶν διότι τοιοῦτον ἱκανὸν ἐπιστήμονα ἔχουσι.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην εὐοίωνα ἐτετέλεσθη ἐν Πιτσινιανῇ οἱ ἀρραβῶνες τῆς χαριτοδότητος καὶ ὑπὸ σπανίων προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Γαρυφαλιᾶς Θ. Μόττη μετὰ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀποστόλου Χέλμη.

Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεύγος εὐχόμεθα ταχέως τὴν στέψιν καὶ εὐδαίμονα τὸν συζυγικὸν βίον.

Ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ὁ κ. Γεώργιος Φωτεινός, ἐπανακάμπτην εἰς Κυθήρα τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Ἀφίκετο ὡσαύτως ἐκ Κυθήρων ὁ κ. Γεώργιος Θ. Φωτεινός ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐν τῇ Ιατρικῇ σχολῇ σπουδὰς αὐτοῦ. Οἱ ἐν Μυλοποτάμῳ φίλοι του μετὰ δακρύων τὸν ἀπεχαιρέτησαν, εὐχόμενοι αὐτῷ αἰτίαν ἐπάνοδον καὶ καλὴν πρόοδον.

Ὁ ἐκ Ποταμοῦ κ. Κ. Ἀνδρόνικος ἤνοιξεν ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀρεῶς νέον Φαρμακὸν ἔμπορῶν. Περιττὸν νομίζομεν νὰ συστήσωμεν τοῦτο εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ Κυθηρίους, καθόσον τὸ ὄνομα τοῦ ιδιοκτῆτου εἶνε τοῖς πᾶσιν γνωστὸν καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν.

Ἀφίκετο ἐκ Μυλοποτάμου Κυθήρων ὁ κ. Ἀνδρέας Π. Στρατηγός.

ΟΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ "ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΤΗΣ," ΕΡΑΝΟΙ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ δὲν ἠδυνήθημεν ἕνεκα ἐλείψεως χώρου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστειλάντων ἡμῖν διὰ τὴν Μυρτιδιώτισσιν χρήματα καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστου, πράττομεν δὲ σήμερον τοῦτο, εὐελπιστοῦντες ὅτι τὸ θεάρεστον τούτων παράδειγμα θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἄλλοι καὶ δὴ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπολιταὶ ἡμῶν.

Τὸ συναχθῆσθαι ποσὸν θὰ διατεθῇ πρὸς ἀγορὰν κλινοστρωμνῶν, ἐραπλωμάτων καὶ λοιπῶν σκευῶν, ὧν ἡ Μονὴ τελείως στερεῖται.

Ἑμμαν. καὶ Δημητρ. Στρατηγός δρ. 25

Ἀνδρέας Φετσεάς καπνοπώλης » 5

Γεώργ. Θ. Φωτεινός φοιτητ. Ιατρικ. » 10

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ «Οἰκονομικὴ Ἑβδομάς» τῶν Παρισίων πραγματεύεται ἐν ἀξίαν γνώστῳ κυρίῳ ἄρθρῳ τὸ ζήτημα τῶν εἰς ἡμᾶς ἐγγυήσεων, ἰσχυρισμένη εὐλόγως, ὅτι αἱ ἐγγυήσεις αὗται οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν κατ' ὀφειλῶν καθ' ὧν δὲν εἶναι δυνατόν μέτρα βιασμοῦ.

Μόναί ἡ Τουρκία καὶ ἡ Αἴγυπτος (λέγει τὸ γαλλικὸν φύλλον) παρέτχον ὡς ἐγγυήσιν οὐχὶ τὸν ψιλὸν αὐτῶν λόγον. Ἐκεῖ τὰς ὑπεγγύους προσόδους διαχειρίζονται διεθνεῖς ἐπιτροπαί, διαβιβάζουσαι αὐτὰς ἀπευθείας εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, χωρὶς νὰ διέρχωνται διὰ τῶν χειρῶν τῶν ὀφειλετῶν κυβερνήσεων. Αἱ κυβερνήσεις αὗται μένουσι ξέναι καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν. Τοικῦται ἐπιτροπαὶ θὰ τύχῃσιν ἐν ἀνάγκῃ τῆς ἡθικῆς, τοῦλάχιστον, ὑποστηρίξεως τῶν κυβερνήσεων, ὑφ' ὧν διωρίσθησαν. Ἐἴναι ἄδηλον τί θὰ συμβῇ, ἐάν τυχόν ἐπέλθῃ εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ἡ ιδέα ν' ἀνακτήσῃσιν ὅτι παρεχώρησαν καὶ ν' ἀφαιρέσωσι τὰ προνόμια, δι' ὧν περιέβαλον τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δανειστῶν των. Ὅπως δὲν ποτε οὐδεμία σύγκρισις εἶναι δυνατὴ μεταξὺ ἐπιστήμης κατηρτισμένων διεθνῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐγγυήσεων, αἵτινες ἀπορρίπτουσιν ἐν ἄλλαις χώραις ἐκ

τῆς λειτουργίας ἐπιτροπῶν, ὧν τὰ μέλη εἶναι εὐπειθεῖς ὑπάλιπλοι τῆς ὀφειλέτιδος κυβερνήσεως. Ἡ Πορτογαλλία, ἵνα παραπείσῃ τοὺς πιστωτὰς τῆς ὅτι, ἐάν ἀρήρῃσιν τὰ δύο τρίτα τῆς προσόδου των, τὸς ἀπεζημίωσιν ἐν τινι μέτρῳ ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, προσεποιήθη ὅτι ἐνίσχυσεν τὰς ἐγγυήσεις. Κατήρτισεν αὐτῇ ἐπιτροπὴν, ἐντεταλμένην νὰ εἰσπράττῃ τὰς ἐκχωρηθείσας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν τόκων προσόδους καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτάς. Τοῦτο εἶναι ἀντικρὺς κωμωδία. Κατὰ τί οἱ ὁμολογιοῦχοι εἶναι, μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀτρεκέστεροι, ἢ πρὸ αὐτῆς; Ἡ Πορτογαλλία, ἢ εἶναι καλῆς, ἢ εἶναι κακῆς πίστεως. Ἐάν τὸ πρῶτον, θὰ καταβάλλῃ τὸ τοκομερίδιον ὅπερ ὠρίσθη διὰ τοῦ πρὸ τριετίας συμβιβασμοῦ, χωρὶς ν' ἀναμειγνύεται τὸ παράπαν ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ κατὰ τὴν ἐγγυήσιν δῆθεν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁμολογιούχων. Ἄλλ' ἐάν εἶναι κακόπιστος, ἅμα ὡς παρουσιασθῇ ἡ πρώτη δυσχέρεια, θ' ἀπολακτίσῃ τοὺς δῆθεν ἀντιπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων, ὧν ἡ ἐξουσία ἀπορρεῖ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δύνανται νὰ τὴν ἀνακαλέσωσι. Τί θὰ πράξωσιν οἱ δανεισταὶ τῆς Πορτογαλλίας, ἐάν αὐριοῦν ἡ κυβέρνησις τῆς Λισσαβῶνος ἀποφανθῇ ὅτι πρὸς ἀπλοποίησιν τοῦ λογιτηρίου ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον ἀπὸ τοῦδε αἱ τελωνεακαὶ πρόσδοι θὰ εἰσπράττωνται αὐθις ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ θὰ κατατίθενται εἰς τὰ δημόσια ταμεία; Ἡ δὲ διαμαρτυρηθῶσιν. Ἄλλ' εἰς τὰς διαμαρτυρήσεις των οὐδεὶς θὰ προστρέξῃ ἄρωγός καὶ θὰ ὑποστῶσι τὸν νόμον τοῦ ἰσχυροτέρου. Θὰ κραυγάζωσιν ὅτι ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις ἠτιμάρθη, ἀποστερηθεῖσα τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσίας, ἣν αὐτὴ παρεχώρησεν· ἀλλ' ἡ νέα κατασχὺνθαι δὲν θὰ εἶναι βεβήτως μείζων τῆς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν πληρωμῶν. Ἡ δὲ δεῖξῃ ἴσως μάλιστα ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις μείζονα εἰλικρίνειαν, καταργήσας ὑποκριτικὸν μέτρον, δι' οὗ ῥηθῆναι ἀπλῶς νὰ ἐξπατήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην. Εἰδικὰς ἐγγυήσεις ζητοῦσι νῦν οἱ δανεισταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας. Ἡ Ἑλλάς, ὡς ἡ Πορτογαλλία, καταβάλλει μόνον τὸ ἐν τρίτον τῶν τόκων. Οἱ δανεισταὶ φαίνονται στέργοντες καὶ τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ ν' ἀνεχθῇ ἡ κυβέρνησις τὴν κηδεμονίαν διεθνῶς ἐπιτροπῆς, εἰσπραττούσης τὰς ὑπεγγύους προσόδους καὶ χρησιμοποιούσης αὐτὰς πρὸς καταβολὴν τοῦ περισσώτερου τρίτου. Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς δὲν ἀκούει ταῦτα. Στέργει νὰ διαχειρίζηται τὰς ὑπεγγύους προσόδους ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ ἀλλὰ διεκδικεῖται ὑπ' αὐτῆς. Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λογομαχία εἶνε μωρὰ. Ὑπὸ ἐπιτροπὴν ἐλληνικὴν, μετ' ἐπιτροπῆς, ἐν ἣ θ' ἀντιπροσωπεύωνται καὶ οἱ ξένοι, ἢ ἄνευ ἐπιτροπῆς, οἱ δανεισταὶ οὔτε πλείονας, οὔτε ἐλάσσονας ἐγγυήσεις θὰ ἔχωσιν. Ἡ τύχη των θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ ὀφειλέτου. Διανοεῖται οὗτος νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπολειφθὲν τρίτον, ἢ μελετᾷ ὑπεκφυγὴν καὶ τῆς υποχρέωσός ταύτης; Ἐάν τὸ πρῶτον, ἡ ἐπιτροπὴ εἶνε περιττή. Ἐάν τὸ δεύτερον, δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν παρασπονδίαν ἡ ἐλληνικὴ ἢ διεθνὴς ἐπιτροπὴ. Οἱ δανεισταὶ θὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν βίαν. Μχαιοπονοῦσι λοιπὸν ἐρίζοντες πρὸς τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν περὶ μέτρων, ἅτινα θ' ἀποτελῶσι κενὰ προσχήματα. Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις πολιτεύεται πονηρῶς. Ἐπασχολοῦται τὸ δημόσιον διὰ τοῦ ψευδοζητήματος τῶν ἐγγυήσεων, θὰ δυνήθῃ νὰ εἴπῃ, ἐάν ἐνδώσῃ, ὅτι ἔσπερξε μεγάλην θυσίαν, ἥτις εἶνε δίκαιον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Περὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ συμβιβασμοῦ γράφει τὸ αὐτὸ φύλλον:

Διεδόθη ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης προσεχώρησεν εἰς τὸ σχέδιον.

καθ' ὃ εἰς τοὺς δανειστὰς τῆς Ἑλλάδος θὰ δίδωνται τὰ ἤδη ἐπιδικασθέντα 30 τοῖς ἑκατὸν μετὰ διανομῆς τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν λέγεται ὅμως ἐν τίνι ἀναλογίᾳ θὰ γίνηται ἡ διανομή, τοῦτο δ' εἶνε τὸ σπουδαῖον, ἐάν τυχὸν γείνη, δεκτὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδηται εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ ὅλον τῶν περισσευμάτων. Ἐπὶ τῶν τιμῶν οὐδαμῶς ἐπέδρασε τὸ θρύλημα.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἡ ἀναχώρησις. — Συνέντευξις μετὰ τοῦ Φέλιξ Φώρ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17/2 Ὀκτωβρίου. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀναχωρεῖ αὔριον μετὰ τῆς ἀκολουθίας του μεταβαίνων εἰς Γμουνδεν πρὸς συνάντησιν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας παρὰ τῇ δουκίσσῃ Κουμβερλάνδης. Ὁ Βασιλεὺς θὰ παραμείνῃ εἰς Γμουνδεν ἐπὶ πέντε ἡμέρας. Κατερχόμενος εἰς Ἑλλάδα πιθανόν νὰ ἐξέλθῃ καὶ διαμείνῃ εἰς Κέρκυραν ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

Κατὰ τὸν χρόνον τὴν ἐσπέραν κομισθέντα «Φιγαρώ» τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀφοῦ εἰργάσθη μόνος τὴν πρωΐαν, ἐξῆλθε περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν μεγάλην δούκισσαν Βλαδιμήρου εἰς τὸ Ἑπειρωτικὸν Ξενοδοχεῖον.

Ἐπιστρέψας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Βριστόλης» ἡ Α. Μ. ἐπρογευματίσεν μετὰ τοῦ Ἑλλήνου Πρέσβεως κ. Ν. Δελιγιάννη, τοῦ ταγματάρχου Βουρζουᾶ καὶ τῶν κ. κ. Θῶν καὶ Ράινεκ. Τὴν 2αν ὥραν μ. μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθεν εἰς περίπατον ἀνὰ τὰ βουλεβάρτα. Τὴν 5ην ὥραν ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασιπιστοῦ του συνταγματάρχου Ράινεκ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Βασιλικῆς Χορηγίας κ. Θῶν καὶ τοῦ Ἑλλήνου πρέσβεως κ. Δελιγιάννη ἐφθασεν εἰς τὰ Ἡλύσια. Εἰς λόχος τοῦ 89ου πεζικοῦ συντάγματος ἀπέδωκεν εἰς τὴν Α. Μ. τὰς τιμὰς, ἐνῶ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. εἶχον κατέλθει ἐν τῇ προαυλίᾳ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι Γκροζιὲ καὶ Μολλάρ καὶ ὁ ταγματάρχης Λομσάρ, ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀνῶθι τῆς κλίμακος ἀνέμενον ὁ στρατηγὸς Τουρνιέ, γενικὸς γραμματεὺς τῆς Προεδρείας καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Γκάλ.

Ὁδηγηθεὶς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἰσογείου διαμερίσματος ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὅστις ἔφερε τὴν μεγάλην ταινίαν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῦ Φελίξ Φώρ, ὅστις ἔφερε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος καὶ περιεστοιχίζετο ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὸν στρατιωτικὸν αὐτοῦ οἶκον ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσε περὶ τὴν ὥραν. Ὁ Ἀναξ, ἀπελθὼν ἐκ τῶν Ἡλυσίων μετὰ τῶν αὐτῶν τιμῶν αἵτινες ἐπεδόθησαν καὶ κατὰ τὴν ἀφίξιν του, ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Βριστόλης», ὅπου τὴν ἑκτὴν ἀκριβῶς ὥραν καὶ εἴκοσι λεπτά, ἐφθασεν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τουρνιέ καὶ τοῦ ταγματάρχου Μορῶ.

Ὁ Φελίξ Φώρ ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου παρὰ τοῦ Ἑλλήνου πρέσβεως κ. Δελιγιάννη, τοῦ κ.

Θῶν καὶ τοῦ κ. Ράινεκ καὶ εἰσῆλθη παρὰ τῆς Α. Μ. Ἡ ἀντεπίσκεψις αὕτη διήρκεσεν εἴκοσι πέντε λεπτά.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐξῆλθε μετὰ τῶν κ. κ. Θῶν καὶ Ράινεκ καὶ ἐγευματίσεν εἰς ἐν τῶν μεγαλειτέρων ἐστιατορίων τῆς πόλεως, τὴν δ' ἐσπέραν διήλθεν εἰς τὸ «Γυμνάσιον».

Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας ἐμελλε νὰ δοθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων μέγα γεῦμα εἰς τὰ Ἡλύσια.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρὸ ἡμερῶν ὡς παράδοξον ὑπερωκεάνειον ἀπὸ τὴν χώραν τῶν ἐκκεντροκητοτήτων προερχόμενον, ἐγράφομεν ὅτι Ἀμερικανὸς ἐπιχειρηματίας εὗρε νέον πόρον ζωῆς ἀναγαγὼν ἐν ἐπάγγελμα νὰ περιέρχεται κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς νυκτὸς τὰ διάφορα καταστήματα καὶ νὰ ἐξυπνᾷ τοὺς διαφόρους ἐπαγγελματίας, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν εἰνε ὑποχρεωμένοι νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸ πᾶσι φθὸ τὰ χαράματα.

Τὸ ἀνεφέραμεν ὡς ἀμερικανικὴν πρωτοτυπίαν χωρὶς, τὸ ὁμολογοῦμεν, νὰ γνωρίζωμεν ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεως, ἀριθμούσης εἰκοσιπενταετίαν ὀλόκληρον ὀφείλεται εἰς Ἑλλήνα ἐπτανησίον τὸν ἐκ Παξῶν Μπαρπαντζουλήν ἐβδόμηκονταετὴς γεροντάκι διαμένον ἐν Κερκύρᾳ. Δὲν εἶνε φούρναρης, γαλατιάς, καφετζῆς, μανάβης ὁ ὅποιος νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸν πρωτότυπον γέροντα, τὸ ζυγνυτῆρι, ὡς κοινῶς τὸν ἀποκαλοῦν.

Κοιμᾶται συνήθως ἀπὸ τῆς 6 ἰς 7 βράδυ καὶ πιάνει δουλείᾳ ἀπὸ τῆς 2ας μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἐχει καὶ τοὺς τακτικούς του πελάτας ἀντὶ τὸσον τὸν μῆνα τοὺς ὁποίους ἐννοεῖται προτιμᾷ ἀπὸ τοὺς γασομέρηδες ὅπου τρέχουν γυρεύοντας νὰ τὸν βροῦν ὅταν τύχῃ νὰ ἔχουν τὴν ἀνάγκη του.

Εἰς τὸ σύνταγμα ἡ μέθοδος τοῦ πορτοφολίου διὰ τὰς νυκτερινὰς ἐξόδους.

Ἡμέραν τινὰ εἰς στρατιώτης χάνει τὸ πορτοφόλιόν του μετὰς μικρὰς τρυοὶ κονομίας. Εἰς ἄλλος τὸ εὐρίσκει καὶ τὸ παρυσιάζει εἰς τὸν ἐπιλοχίαν του.

Τὴν ἐπομένην γίνεται λόγος εἰς τὴν ἀναφορὰν καὶ ὁ Συνταγματάρχης ἐπαινεῖ δημοσίᾳ τὸν στρατιώτην διὰ τὴν τιμιότητα του, τοῦ δίδει ἀδειαν νυκτερινῆς ἐξόδου καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν κάτοχον τὸ πορτοφόλιον.

Τὸ γεγονός ἐκαμε ἐντύπωσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, κυρίως διὰ τὸ ζήτημα τῆς νυκτερινῆς ἐξόδου.

Τὴν ἐπομένην δέκα στρατιῶται χάνουσι τὰ πορτοφόλια καὶ δέκα ἄλλοι τὰ εὐρίσκουν. Χάρις τοῦ Συνταγματάρχου διὰ τὴν τιμιότητα τῶν στρατιωτῶν του καὶ ἀδεια νυκτερινῆς ἐξόδου καὶ εἰς τοὺς δέκα.

Δὲν περνοῦν τρεῖς ἡμέραι καὶ τριάντα στρατιῶται χάνουν τὰ πορτοφόλια των, καὶ τριάντα τὰ εὐρίσκουν. Ὁ Συνταγματάρχης παρέχει καὶ εἰς τοὺς τριάντα ἐξόδους, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς:

«Ὁ στρατιώτης ὅστις εὕρῃ πορτοφόλιον, θὰ ἔχῃ ἀδειαν νυκτερινῆς ἐξόδου ἀλλ' ὁ στρατιώτης ὅστις χάσῃ πορτοφόλιον, θὰ ἔχῃ πέντε ἡμερῶν κράτησιν».

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτὴν οὔτε εὐρίθη οὔτε ἐχάθη πορτοφόλιον εἰς τὸ Σύνταγμα.